

Zus & Zo

De maandelijkse column voor het 'Karooke', het lijfblad van de Vrije Basisschool 'de Mozaïek' in Kessel-Lo. Vol met beschouwende gedachten over het wel en wee in het leven van de Grote en de Kleine Zus.

Hun ervaringen en belevingen, geïnterpreteerd en verteld door de mama. Met illustraties van Wäsp.

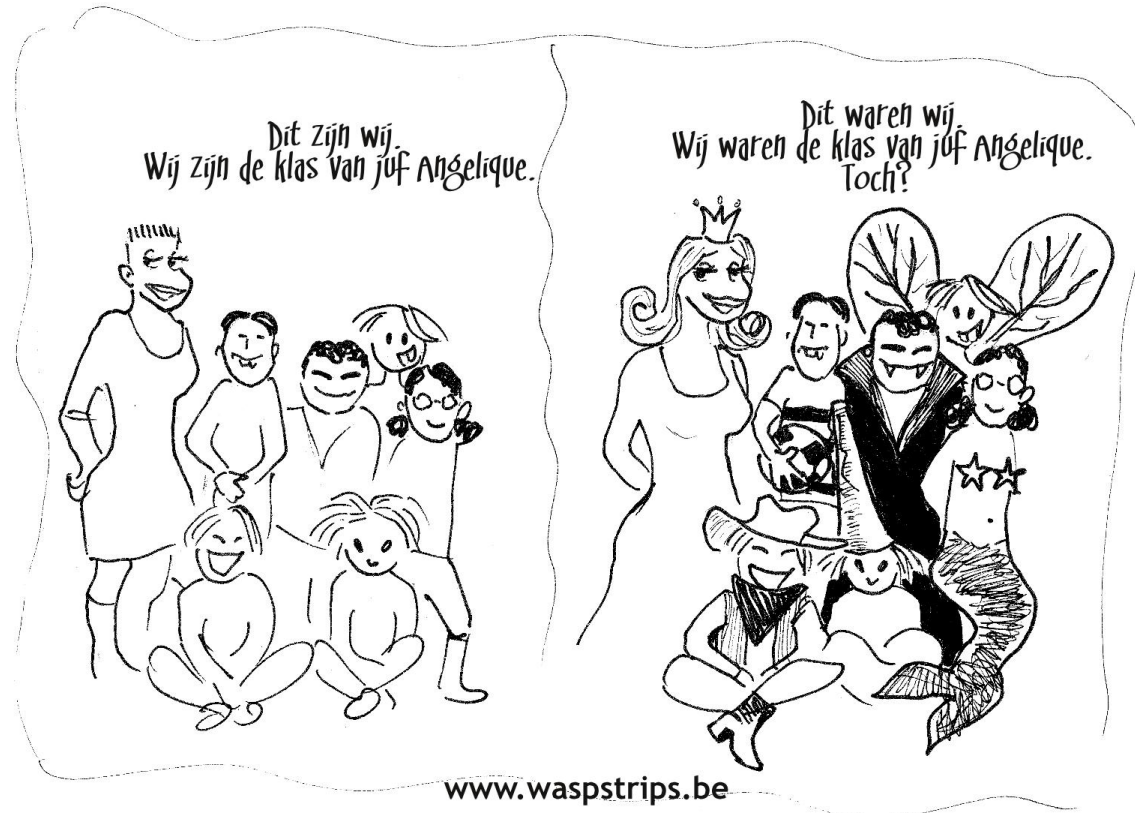
Wensdroom

'Ik was een prinses, en wij waren zusjes. Toch?' begint de Grote Zus. 'Ja,' gaat de Kleine Zus verder. 'En wij waren heel mooi. En konden prachtig zingen.' 'En wij hadden een feestje. Toch?' 'Ja, maar er was ook een stoute heks. En die wilde ons gevangen nemen...'

En zo begint hun verhaal. Een dagelijks wisselend avontuur vol talenten en mogelijkheden, feestjes en obstakels, goede feeën en stoute heksen. Uiteraard verschijnt ook de galante prins die hen wel zou kunnen redden uit de klauwen van de boze krachten, maar dat is nooit nodig, want altijd duikt ergens wel de 'magische parel' op waarmee ze onafhankelijk en vrijgevochten de zaak zelf ten goede keren.

Genietend luisterend vraag ik me af hoe het komt dat kinderen in hun rollenspel altijd de onvoltooid verleden tijd gebruiken. De tijd die, hoewel verleden, toch onvoltooid is. Zou er een soort van toekomst in zitten? De toekomst van de onvoltooid verleden tijd? Een soort van wensdroom? Een wens uit het verleden, waarvan ze hopen dat het er ooit van zal komen? Of is het een ijdele wens? Iets onmogelijks? Dat ze niettemin willen uitdrukken in hun spel?

Wat vaststaat is dat voor hen, in hun wereld, alles mogelijk lijkt. Voor de Kleine Zus is dit zeker zo. Op de vriendenboekjesvraag 'Wat ik later wil worden,' zal ze steevast: 'Prinses', 'elfje', 'ballerina', of 'zeemeermin' invullen. Met de stelligste overtuiging dat dit ook in de lijn der mogelijkheden ligt.

Voor de Grote Zus ligt het al iets anders. Zij weet ondertussen dat er voorwaarden aan verbonden zijn. Zo kan je 'Ballerina' worden wanneer je hard oefent. 'Prinses' wanneer je een knappe prins vindt voor het ja-woord. En 'Zeemeermin' of 'Elfje'? Vergeet het. Dat kan enkel met carnaval.

En toch. Tijdens die rollenspelen in onvoltooid verleden tijd ontstaat er een volstrekt analoog universum van mogelijkheden. De harde wetmatigheden van de feitelijke wereld vervallen en er wordt volop gevlogen, getoverd, getransformeerd en magisch opgelost! In de sprookjeswereld van de verbeelding komt alles altijd goed. De Efteling in Kessel-Lo!

Wanneer ik hen die avond vraag om hun pyjama's aan te doen, wil het maar niet vanzelf lukken. De aapjes willen vrolijk zijn. Ze zetten hun broek op hun hoofd, knopen hun pyjamatruitje rond hun middel en paraderen als Indianenopperhoofden al joelend door de kamer. 'Zucht,' denk ik. 'Hoe pak ik dit best aan?' Met een wensdroom in onvoltooid verleden tijd? Wel ja, waarom niet.

'Ik was een mama,' begin ik. 'En jullie waren flinke kindjes. Toch?' Onmiddellijk beginnen hun ogen te stralen. 'En jullie deden braaf de pyjama's aan. Toch?' Waarop de Kleine Zus direct een plotwending invoegt: 'Ja, maar er was ook een heks. En die had ons betoverd waardoor het niet ging.' Gelukkig had ik de 'magische parel' bij de hand waardoor de betovering kon worden verbroken. Eind goed. Al goed. En ze sliepen die nacht nog lang en gelukkig. Die avond sta ik even met de handen in het haar. Er is nog zoveel te doen. En het is al zo laat. Ik weet even niet waar te beginnen. Net op dat moment, alsof de goden ermee spelen, haalt mijn wederhelft me uit mijn wanhoopsmijmeringen: 'Ik was een papa, en jij was een mama,' begint hij. Ik moet onmiddellijk lachen. 'Ja, en wij hadden een gesmeerd gezin. Toch?' 'Jazeker,' vervolgt hij. 'Er was nooit chaos. En we hadden nooit tijdgebrek.' 'Ja, want wij konden toveren'. 'Omdat we een magische parel hadden.' En hiermee krijg ik terug vleugels. Dé wensdroom voor 2014? Het wordt een Eftelingjaar. Alles is mogelijk. En alles komt altijd goed. Hoe? Dat is uiteraard een mysterie. Nu nog die magische parel vinden... Waar heb ik die ook weer gelegd?